

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 133

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 3 martie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR				
7.	— Hotărâre privind modificarea alin. (3) al art. 155 din Regulamentul Camerei Deputaților	2		
DECRETE				
396.	— Decret privind rechemarea unui ambasador.....	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 90 din 20 ianuarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) și (2) și art. 15 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și ale art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe		3-4		
Decizia nr. 160 din 10 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 ¹ din Codul penal raportate la art. 246 și art. 146 din Codul penal		5-6		
Decizia nr. 161 din 10 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. 2 și art. 45 alin. 1 din Codul de procedură penală		6-7		
Decizia nr. 162 din 10 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 110 ¹ alin. 1 teza finală din Codul penal		7-8		
DECIZIA nr. 210 din 17 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 lit. b) teza a doua și art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale				9-10
DECIZIA nr. 211 din 17 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18² alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție				10-11
DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU				
277.	— Decizie pentru numirea domnului Andrei Popescu în funcția de subsecretar de stat în cadrul Departamentului pentru Afaceri Europene, agent guvernamental însărcinat cu reprezentarea României în fața Curții de Justiție a Comunităților Europene și a Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene, precum și a celorlalte instituții comunitare		12	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
102.	— Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale pentru aprobarea tipurilor de investiții și a plafoanelor maxime ale creditelor ce se acordă în anul 2009, în condițiile Legii nr. 231/2005 privind stimularea investițiilor în agricultură, industrie alimentară, silvicultură, piscicultură, precum și în activități nonagricole		13-16	

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE privind modificarea alin. (3) al art. 155 din Regulamentul Camerei Deputaților

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Alineatul (3) al articolului 155 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2006, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Cererea se adoptă cu votul majorității deputaților prezenți.”

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 3 martie 2009, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 3 martie 2009.
Nr. 7.

D E C R E T E

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T privind rechemarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Doamna Victoria Popescu se recheamă din calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Regatul Suediei.

Art. 2. — Doamna Victoria Popescu își va încheia misiunea în termen de cel mult 90 de zile de la publicarea prezentului decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 3 martie 2009.
Nr. 396.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 90

din 20 ianuarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) și (2) și art. 15 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și ale art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) și (2) și art. 15 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și ale art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Livia Alice Teodorescu în Dosarul nr. 14.655/301/2007 al Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă.

La apelul nominal răspund personal autorul excepției, Livia Alice Teodorescu, și părțile Aurel Bîzgan și Rodica Bîzgan.

Autorul excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia, sens în care depune concluzii scrise la dosarul cauzei.

Părțile solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, depun note scrise la dosar.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 14.655/301/2007, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) și (2) și art. 15 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și ale art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe.**

Excepția a fost ridicată de Livia Alice Teodorescu într-o cauză civilă având ca obiect obligația de a face.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că textele de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3), art. 15 alin. (1),

art. 16 alin. (1) și (2), art. 20 alin. (1) și (2), art. 44 alin. (1), art. 46, 57, art. 124 alin. (1) și ale art. 136 alin. (5). În acest sens arată că, prin dispozițiile de lege criticate, legiuitorul a reglementat prelungirea contractelor de închiriere pentru persoanele care nu pot închiria sau nu pot cumpăra o locuință în condițiile pieței, fără a face însă distincție între imobilele preluate cu titlu valabil și care puteau fi înstrăinate de stat și cele preluate fără titlu valabil și care nu puteau fi înstrăinate de stat chiriașilor, nefiind sub incidența Legii nr. 112/1995. În ceea ce privește imobilele ocupate de misiuni diplomatice sau de partide politice, autorul excepției arată că pentru aceste imobile contractele de închiriere se prelungesc pentru o perioadă de un an, cu toate că aceste categorii de chiriași au posibilități financiare pentru a-și rezolva problema locativă.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că textul de lege criticat este constituțional.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 13 alin. (1) și (2) și art. 15 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, și cele ale art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 8 aprilie 1999.

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 13 din Legea nr. 10/2001: „(1) În cazul imobilelor restituite prin procedurile administrative prevăzute de prezenta lege sau prin hotărâre judecătorească sunt aplicabile prevederile privind contractele de închiriere cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Contractele de locațiune pentru imobilele restituite în natură având destinațiile arătate în anexa nr. 2 lit. b) pct. 2 care face parte integrantă din prezenta lege, se prelungesc de drept pentru o perioadă de 3 ani cu renegocierea celorlalte clauze ale contractului, iar contractele de locațiune pentru imobilele restituite în natură având destinațiile arătate în anexa nr. 2 lit. b) pct. 1 se prelungesc de drept pentru o perioadă de 1 an cu renegocierea celorlalte clauze ale contractului.”;

— Art. 15 alin. (1) din Legea nr. 10/2001: „Contractele de închiriere prevăzute la art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 se vor încheia pentru o perioadă de 5 ani. În cazul în care chiriașului i se pune la dispoziție o altă locuință corespunzătoare, acesta este obligat să elibereze de îndată locuința ocupată.”;

— Art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999: „În cazul contractelor de vânzare-cumpărare încheiate cu încălcarea prevederilor Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, și desființate prin hotărâre judecătorească, proprietarul recunoscut de justiție va încheia cu persoanele care au cumpărat locuința în baza Legii nr. 112/1995 și care o ocupă efectiv, la cererea acestora, un contract de închiriere pentru o perioadă de 5 ani.”

Prevederile constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 1 alin. (3) referitoare la statul român, art. 15 alin. (1) privind universalitatea legii, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate privată, art. 46 privind dreptul la moștenire, art. 57 referitoare la exercitarea drepturilor și a libertăților, art. 124 alin. (1) privind înfăptuirea justiției și ale art. 136 alin. (5) referitoare la inviolabilitatea proprietății private, în condițiile legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin textele de lege criticate legiuitorul a reglementat o serie de măsuri de protecție a chiriașilor, cu caracter temporar, în cazul imobilelor naționalizate și redobândite de foștii proprietari.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) și (2) și art. 15 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și ale art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Livia Alice Teodorescu în Dosarul nr. 14.655/301/2007 al Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Potrivit dispozițiilor art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, exercitarea dreptului de proprietate trebuie să se facă în limitele legii, iar potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind limitări rezonabile în valorificarea acestuia ca drept subiectiv garantat. (Decizia nr. 557 din 25 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.056 din 26 noiembrie 2005, Decizia nr. 655 din 8 decembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 23 ianuarie 2006, și Decizia nr. 388 din 9 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 12 iunie 2006.)

De asemenea, prin Decizia nr. 224 din 7 decembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 76 din 21 februarie 2000, Curtea a statuat că legiuitorul este îndreptățit, stabilind conținutul și limitele dreptului de proprietate, să țină seama nu numai de interesele proprietarilor, ci și de cele ale chiriașilor, cărora trebuie să le asigure dreptul la o locuință, realizând un echilibru între cele două categorii de persoane.

În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 16 din Constituție, se observă că prin Decizia nr. 157 din 22 aprilie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 12 iunie 2003, Curtea a statuat că instituirea de regimuri juridice diferite în situații care impun rezolvări diferite nu poate fi apreciată drept o încălcare a principiului egalității în fața legii. Cu acel prilej, Curtea a reținut că statul, chemat să medieze conflictul locativ dintre proprietarul persoană fizică și chiriaș, a procedat corect, asigurându-i primului posibilitatea valorificării atributelor dreptului său de proprietate, îngrijindu-se totodată de protecția celui de-al doilea împotriva eventualelor abuzuri, prin instituirea unor exigențe rezonabile fără a căror satisfacere chiriașul nu poate fi obligat să elibereze locuința.

În fine, Curtea reține că prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3), art. 15 alin. (1), art. 46 și ale art. 124 alin. (1) invocate de autorul excepției nu au incidență în cauza dedusă controlului de constituționalitate.

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 160

din 10 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248¹
din Codul penal raportate la art. 246 și art. 146 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent-șef delegat

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248¹ din Codul penal raportate la art. 246 și art. 146 din Codul penal, excepție ridicată de Carmen Mihaela Negoită în Dosarul nr. 13/110/2004 (nr. vechi 2.907/2004) al Tribunalului Bacău — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 13/110/2004 (nr. vechi 2.907/2004), **Tribunalul Bacău — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 248¹ din Codul penal raportate la art. 246 și art. 146 din Codul penal**, excepție ridicată de Carmen Mihaela Negoită în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3), ale art. 1 alin. (5), precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece redactarea art. 246 din Codul penal are un înțeles univoc, sens în care se exceptează incidența textului pentru situația în care unei persoane i se produce o pagubă. Or, un proces echitabil presupune norme accesibile, ușor de interpretat, așa încât orice cetățean să își poată formula apărarea față de acuzațiile ce i se aduc.

Tribunalul Bacău — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 248¹ cu denumirea marginală *Abuzul în serviciu în forma calificată*, art. 246 cu denumirea marginală *Abuzul în serviciu contra intereselor persoanelor* și art. 146 cu denumirea marginală *Consecințe deosebit de grave*, toate din Codul penal, care au următorul conținut:

— Art. 248¹: „*Dacă faptele prevăzute în art. 246, 247 și 248 au avut consecințe deosebit de grave, se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.*”;

— Art. 246: „*Fapta funcționarului public, care, în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu știință, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o vătămare intereselor legale ale unei persoane se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.*”;

— Art. 146: „*Prin consecințe deosebit de grave se înțelege o pagubă materială mai mare de 200.000 lei sau o perturbare deosebit de gravă a activității, cauzată unei autorități publice sau oricăreia dintre unitățile la care se referă art. 145, ori altei persoane juridice sau fizice.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la critici similare. Astfel, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra dispozițiilor art. 248¹ și 146 din Codul penal prin Decizia nr. 343 din 18 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 14 aprilie 2008, statuând că nu contravin Constituției.

De asemenea, prin Decizia nr. 299 din 29 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 26 aprilie 2007, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 246 din Codul penal, constatând că nu contravin prevederilor constituționale invocate.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248¹ din Codul penal raportate la art. 246 și art. 146 din Codul penal, excepție ridicată de Carmen Mihaela Negoită în Dosarul nr. 13/110/2004 (nr. vechi 2.907/2004) al Tribunalului Bacău — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef delegat,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 161

din 10 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. 2 și art. 45 alin. 1 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent-șef delegat

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. 2 și art. 45 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Loredana Aurelia Tunas, Bianca Ramona Olina Dragoș și Mariana Iuliana Sălăjan în Dosarul nr. 1.012/100/2008 al Tribunalului Maramureș — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.012/100/2008, **Tribunalul Maramureș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 42 alin. 2 și art. 45 alin. 1 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Loredana Aurelia Tunas, Bianca Ramona Olina Dragoș și Mariana Iuliana Sălăjan în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă

dispozițiile constituționale ale art. 124 alin. (1) referitoare la înfăptuirea justiției în numele legii, art. 131 alin. (2) referitoare la exercitarea atribuțiilor Ministerului Public prin procurori constituiți în parchete și art. 132 alin. (1) referitoare la principiile care guvernează activitatea procurorilor, deoarece se ajunge la situația în care, fără posibilitatea de cenzură, instanța sau procurorul să mențină la dosar acte, măsuri și probe ilegal obținute de către un procuror necompetent material.

Tribunalul Maramureș — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 42 alin. 2 cu denumirea marginală *Declinarea de competență* și art. 45 alin. 1 cu denumirea marginală *Dispoziții*

care se aplică la urmărirea penală, ambele din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 42 alin. 2: „Dacă declinarea a fost determinată de competența materială sau după calitatea persoanei, instanța căreia i s-a trimis cauza poate folosi actele îndeplinite și poate menține măsurile dispuse de instanța desesizată.”;

— Art. 45 alin. 1: „Dispozițiile cuprinse în art. 30—36, 38, 40, 42 și 44 se aplică în mod corespunzător și în cursul urmăririi penale.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt stabilite prin lege. Acest text constituțional consacră principiul libertății legiuitorului de a reglementa în domeniile menționate, cu condiția existentă în art. 1 alin. (5) din Constituție de a respecta toate celelalte norme și principii prevăzute în Legea fundamentală.

Sușinerile autorilor excepției, în sensul că dispozițiile art. 42 alin. 2 și art. 45 alin. 1 din Codul de procedură penală ar

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. 2 și art. 45 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Loredana Aurelia Tunas, Bianca Ramona Olina Dragoș și Mariana Iuliana Sălăjan în Dosarul nr. 1.012/100/2008 al Tribunalului Maramureș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef delegat,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 162

din 10 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 110¹ alin. 1 teza finală din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent-șef delegat

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 110¹ alin. 1 teza finală din Codul penal, excepție ridicată de Cristina Mirela Apostu în Dosarul

contraveni rolului constituțional al Ministerului Public și statutului constituțional al procurorului sunt neîntemeiate, deoarece, potrivit normelor procedural penale, urmărirea penală se efectuează de către procuror, neaflându-ne deci în prezența unei încălcări a principiului potrivit căruia Ministerul Public își exercită atribuțiile prin procurori constituiți în parchete.

Faptul că în anumite cazuri se impune declinarea de competență de la un procuror la altul nu echivalează cu o încălcare a garanțiilor de legalitate, imparțialitate și control ierarhic conferite procurorilor prin dispozițiile art. 132 din Legea fundamentală, întrucât actele îndeplinite și măsurile dispuse emană tot de la un procuror. Împrejurarea că unele dintre acestea pot fi contrare dispozițiilor legale nu este o problemă de constituționalitate, ci de aplicare a legii, partea interesată având la îndemână posibilitatea de a le contesta legitimitatea.

Prevederile art. 124 alin. (1) din Constituție nu au incidență în cauză, actul de înfăptuire a justiției fiind un atribut de esență instanțelor judecătorești.

nr. 341/1372/2008 al Tribunalului pentru Minori și Familie Brașov.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, apărătorul ales Adrian Ioan Sas din cadrul Baroului Brașov, cu delegație la dosar, și se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Apărătorul ales al autorului excepției arată că dispozițiile art. 110¹ alin. 1 teza finală din Codul penal contravin art. 16 din Constituție și solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 341/1372/2008, **Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 110¹ alin. 1 teza finală din Codul penal**, excepție ridicată de Cristina Mirela Apostu în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, deoarece inculpatul condamnat în stare de minorat la o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și care a împlinit vârsta de 18 ani este, spre deosebire de inculpatul major, supus unor măsuri de supraveghere ori este obligat să respecte cerințele prevăzute în art. 86³ din Codul penal referitoare la măsurile de supraveghere și obligațiile condamnatului.

Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece principiul egalității în drepturi în fața legii nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune un tratament juridic identic numai în situații egale, iar situațiile obiectiv diferite justifică, chiar din punct de vedere constituțional, un tratament juridic diferit.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției prin apărătorul ales, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 110¹ alin. 1 teza finală din Codul penal, excepție ridicată de Cristina Mirela Apostu în Dosarul nr. 341/1372/2008 al Tribunalului pentru Minori și Familie Brașov.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef delegat,
Afrodita Laura Tutunaru

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 110¹ alin. 1 teza finală din Codul penal referitoare la *Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere sau sub control*, care au următorul conținut:

— Art. 110¹ alin. 1 teza finală: „*O dată cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii aplicate minorului în condițiile art. 110, instanța poate dispune, pe durata termenului de încercare, dar până la împlinirea vârstei de 18 ani, încredințarea supravegherii minorului unei persoane sau instituții din cele arătate în art. 103, putând stabili, totodată, pentru minor una sau mai multe obligații dintre cele prevăzute în art. 103 alin. 3, iar după împlinirea vârstei de 18 ani, respectarea de către acesta a măsurilor de supraveghere ori a obligațiilor prevăzute în art. 86³.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate dispun, în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere sau sub control judiciar, cu privire la instituirea unor obligații care, după împlinirea vârstei de 18 ani, cad în sarcina condamnatului în minorat. Faptul că, în conformitate cu acest text legal, dispozițiile art. 86³ din Codul penal sunt aplicabile, după majorat, și infractorilor minori nu este de natură să aducă atingere dispozițiilor constituționale care consacră principiul egalității în drepturi. Așa cum se poate observa, art. 110¹ alin. 1 din Codul penal face parte din titlul V al Codului penal, „Minoritatea”, titlu ce cuprinde dispoziții instituite de legiuitor tocmai în considerarea situației speciale a minorului, răspunderea penală a acestuia având o serie de particularități care vizează, în principal, reducerea pedepsei și creșterea eficienței măsurilor educative pentru reformarea socială a individului. Aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor art. 86³ din Codul penal în situația suspendării executării pedepsei sub supraveghere sau sub control, în cazul infractorilor minori, se realizează fără nicio discriminare, în contextul regimului juridic de favoare reglementat de legiuitor în considerarea situației juridice speciale a categoriei de infractori menționate, neputându-se pune semnul egalității între condamnații majori și cei minori.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 210

din 17 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 lit. b) teza a doua și art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1), raportat la art. 10 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tim Relanco Impex” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 5.394/325/2006 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.394/325/2006, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1), raportat la art. 10 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea comercială „Tim Relanco Impex” — S.R.L. din Timișoara într-o cauză aflată în stadiul procesual al recursului, având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de contravenție emis de Garda Financiară — Comisariatul Regional Timiș.

În motivarea excepției, autorul acesteia arată că, în ceea ce privește contravenția prevăzută de art. 10 lit. b), constând în neemiterea bonului fiscal pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate, sancțiunea se aplică societății comerciale, iar sancțiunea pentru contravenția prevăzută la art. 10 lit. d), constând în nepredarea bonului fiscal clientului de către operatorul aparatului de marcat electronic fiscal, se aplică operatorului aparatului electronic, deși ambele fapte au ca autor persoana fizică însărcinată cu efectuarea operațiunii de emitere a bonului fiscal. Susține că astfel este nesocotit principiul egalității cetățenilor în fața legii, fără privilegii și fără discriminări, prevăzut de art. 16 din Constituție. În acest sens, precizează că răspunderea contravențională este personală, iar „cel care

săvârșește o abatere răspunde pentru fapta sa și pentru prejudiciul produs”.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare a Curții Constituționale, prevederile art. 11 alin. (1), raportat la art. 10 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005, cu modificările și completările ulterioare. Textele de lege menționate au următorul cuprins:

— Art. 10 lit. b): „*Constituie contravenții următoarele fapte dacă, potrivit legii penale, nu sunt considerate infracțiuni: (...)*

b) neîndeplinirea obligației operatorilor economici de a se dota și de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale avizate conform art. 5 alin. (2), la termenele stabilite la art. 6, cu excepția prevăzută la art. 1 alin. (4), neemiterea bonului fiscal pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate ori emiterea de bonuri cu o valoare inferioară celei reale, precum și nereintroducerea datelor înscrise pe rola jurnal privind tranzacțiile efectuate de la ultima închidere zilnică până în momentul ștergerii memoriei operative.”

— Art. 11 alin. (1): „*(1) Amenziile pentru contravențiile prevăzute la art. 10 se aplică operatorilor economici, cu excepția celor prevăzute la art. 10 lit. d), astfel:*

a) faptele prevăzute la art. 10 lit. c), e), f), g) și o) se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 4.000 lei;

b) faptele prevăzute la art. 10 lit. a), b), h¹), i), j), l) și m) se sancționează cu amendă de la 8.000 lei la 40.000 lei;

c) faptele prevăzute la art. 10 lit. h), k) și n) se sancționează cu amendă de la 40.000 lei la 100.000 lei.”

În urma examinării motivării scrise a excepției, Curtea observă, însă, că obiectul excepției trebuie restrâns numai la prevederile art. 10 lit. b) teza a doua „*neemiterea bonului fiscal pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate*” și la dispozițiile art. 11 alin. (1) lit. b), care stabilesc sancțiunea aplicabilă pentru fapta prevăzută la art. 10 lit. b), nu și celelalte litere ale art. 11 alin. (1), care prevăd sancțiuni pentru diverse alte contravenții.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin prevederilor art. 16 din Constituție privind egalitatea cetățenilor în fața legii, fără privilegii și fără discriminări.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că nu poate reține critica autorului prin raportare la dispozițiile art. 16 din Constituție, întrucât prevederile de lege criticate se aplică în mod nediscriminatoriu tuturor subiecților de drept care cad sub incidența acestora. Totodată, observă că măsurile sancționatorii dispuse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 vizează apărarea intereselor generale

privind respectarea legislației fiscale, fiind justificate de imperativul protejării interesului social și al ordinii de drept, aceasta îndreptățind adoptarea unor măsuri specifice de preîntâmpinare și sancționare a faptelor care generează sau ar putea genera fenomene economice negative.

În acest sens, prin Decizia nr. 529 din 31 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 28 iunie 2007, Curtea Constituțională a statuat că prevederile legale criticate reprezintă norme coercitive, instituind sancțiuni contravenționale pentru operatorii economici care nu respectă dispozițiile legale incidente în materie, consecința încălcării acestora fiind amendarea contravenienților și suspendarea activității acestora. Or, stabilirea unei contravenții și sancționarea acesteia cu amendă, respectiv cu suspendarea activității operatorului economic, reprezintă o opțiune a legiuitorului, care dă expresie preocupării statului pentru a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 lit. b) teza a doua și art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tim Relanco Impex” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 5.394/325/2006 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 211

din 17 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18² alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18² alin. (2) din Legea nr. 78/2000 pentru

prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție invocată de Ioan Horhat în Dosarul nr. 912/191/2007 al Judecătoriei Blaj.

La apelul nominal este prezent autorul excepției, asistat de avocat, precum și reprezentantul părții Ministerul Finanțelor Publice — Oficiul de Plăți și Contracte PHARE, avocat cu delegație la dosar.

Având cuvântul, autorul excepției, prin avocat, solicită admiterea excepției astfel cum a fost formulată, arătând că textul de lege criticat este ambiguu și neclar, încălcând principiul legalității incriminării prin aceea că nu întrunește cerințele de accesibilitate și previzibilitate cerute normelor juridice, ceea ce determină în practică interpretări abuzive ale acestuia.

Ministerul Finanțelor Publice — Oficiul de Plăți și Contracte PHARE, prin avocat, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie. Depune la dosar concluzii scrise în acest sens.

Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 912/191/2007, **Judecătoria Blaj a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18² alin. (2) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**, excepție invocată de Ioan Horhat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, deoarece se ajunge ca anumite dispoziții civile sau contractuale din contractele de asociere cu autoritatea contractantă să fie considerate temei pentru tragerea la răspunderea penală, în condițiile în care acestea nu sunt prevăzute de legea penală ca infracțiuni. Se transformă astfel încălcarea oricărei dispoziții legale, indiferent de ce natură, într-o faptă penală, fără însă ca aceste încălcări să fie prevăzute într-o lege penală ca fiind infracțiuni. Menționarea „fără respectarea prevederilor legale”, fără a preciza care sunt aceste prevederi, face ca răspunderea penală să fie antrenată pentru fapte neincriminate penal.

Judecătoria Blaj apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că dispozițiile criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18² alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție invocată de Ioan Horhat în Dosarul nr. 912/191/2007 al Judecătoriei Blaj.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA,
examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

În ceea ce privește obiectul excepției se constată că, deși în dispoziitivul încheierii de sesizare se menționează că acesta îl constituie alin. (2) al art. 18² din Legea nr. 78/2000, din examinarea considerentelor încheierii de sesizare, precum și a concluziilor scrise formulate de autorul excepției rezultă că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile alin. (1) al art. 18² din Legea nr. 78/2000.

Așa fiind, Curtea urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate a art. 18² alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, cu modificările și completările ulterioare, având următorul conținut: „(1) Schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinației fondurilor obținute din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.”

În susținerea excepției se invocă art. 15 alin. (2) și art. 21 alin. (3) din Constituție care consacră principiul neretroactivității legii și, respectiv, dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că s-a mai pronunțat, în jurisprudența sa, asupra constituționalității art. 18² din Legea nr. 78/2000 în raport de critici similare, reținând că acest text de lege răspunde exigențelor de previzibilitate și precizie impuse de principiul legalității incriminării și nu aduce nicio atingere dreptului la un proces echitabil. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 552 din 15 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 434 din 10 iunie 2008, a cărei soluție de respingere a excepției de neconstituționalitate, precum și considerentele de principiu care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi.

În ceea ce privește dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală, potrivit cărora „Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile”, invocate, de asemenea, de autorul excepției în motivarea acesteia, se constată că nu au incidență în cauză.

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE**

**pentru numirea domnului Andrei Popescu în funcția
de subsecretar de stat în cadrul Departamentului
pentru Afaceri Europene, agent guvernamental însărcinat
cu reprezentarea României în fața Curții de Justiție
a Comunităților Europene și a Tribunalului de Primă Instanță
al Comunităților Europene, precum și a celorlalte instituții
comunitare**

Având în vedere propunerea formulată de șeful Departamentului pentru Afaceri Europene prin Memorandumul înregistrat sub nr. 616/V.P. din 25 februarie 2009,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 61 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 133/2006 privind înființarea, organizarea și funcționarea Departamentului pentru Afaceri Europene în subordinea primului-ministru, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 102/2007, cu modificările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Andrei Popescu se numește în funcția de subsecretar de stat în cadrul Departamentului pentru Afaceri Europene, agent guvernamental însărcinat cu reprezentarea României în fața Curții de Justiție a Comunităților Europene și a Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene, precum și a celorlalte instituții comunitare.

PRIM-MINISTRU**EMIL BOC**Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,

Cătălin Ovidiu Baba

București, 3 martie 2009.

Nr. 277.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea tipurilor de investiții și a plafoanelor maxime ale creditelor ce se acordă în anul 2009, în condițiile Legii nr. 231/2005 privind stimularea investițiilor în agricultură, industrie alimentară, silvicultură, piscicultură, precum și în activități nonagricole

Având în vedere Referatul nr. 78.352/117.197 din 6 februarie 2009 al Direcției generale dezvoltare rurală – Autoritate de management pentru PNDR și al Direcției generale politici agricole,

în baza prevederilor art. 7 din Legea nr. 231/2005 privind stimularea investițiilor în agricultură, industrie alimentară, silvicultură, piscicultură, precum și în activități nonagricole, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 13 și 14 din Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 231/2005, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 934/2005, cu modificările și completările ulterioare,

potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 72/2008 privind autorizarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale pentru încheierea de angajamente legale interne în anul 2008 în vederea asigurării unor măsuri financiare pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 231/2005 privind stimularea investițiilor în agricultură, industrie alimentară, silvicultură, piscicultură, precum și în activități nonagricole,

în temeiul art. 7 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 8/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă tipurile de investiții eligibile și plafoanele maxime ale creditelor ce se acordă în anul 2009, în condițiile Legii nr. 231/2005 privind stimularea investițiilor în agricultură, industrie alimentară, silvicultură, piscicultură, precum și în activități nonagricole, cu modificările și completările ulterioare, prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Plafoanele maxime ale creditelor care pot fi acordate unui beneficiar, în condițiile prevăzute în anexa nr. 1, reprezintă valoarea totală a proiectului de investiție și includ atât cheltuielile eligibile, cât și cheltuielile neeligibile ale proiectelor.

(3) Agenția de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit (APDRP) va rambursa direct în contul beneficiarului, deschis la instituția financiară creditoare, sumele reprezentând cofinanțarea contribuției publice a proiectelor prevăzute la alin. (1).

(4) Instituțiile financiare selectate se obligă să comunice APDRP conturile de credit ale beneficiarilor creditați, iar o eventuală modificare a acestor conturi se poate face numai cu acordul scris al instituției financiare respective.

Art. 2. — (1) Tipurile de investiții care nu beneficiază de finanțare din fondurile europene și valoarea maximă a creditelor acordate de instituțiile financiare beneficiarilor din categoriile prevăzute la art. 6 din Legea nr. 231/2005 privind stimularea investițiilor în agricultură, industrie alimentară, silvicultură, piscicultură, precum și în activități nonagricole, cu modificările și completările ulterioare, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Pentru certificarea îndeplinirii condițiilor de acordare a creditelor prevăzute în anexa nr. 2, beneficiarii au obligația să prezinte direcțiilor pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București toate documentele justificative menționate în anexa nr. 2.

(3) În termen de 10 zile lucrătoare de la depunerea documentației justificative, în urma analizării acesteia, direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București, prin Compartimentul de implementare politici și execuție programe în zootehnie subordonat directorului executiv adjunct, coordonator al domeniului implementare, vor emite un aviz prealabil, conform modelului prevăzut în anexa nr. 3.

(4) Solicitantul de credit pentru tipurile de investiții prevăzute la alin. (1) va depune la instituțiile financiare selectate avizul

prealabil prevăzut la alin. (3), în vederea obținerii creditului pentru finanțarea proiectului de investiții.

(5) Înaintea efectuării plății de către instituția financiară, beneficiarul va solicita direcției pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București, prin Compartimentul de implementare politici și execuție programe în zootehnie subordonat directorului executiv adjunct, coordonator al domeniului implementare, un aviz de plată, conform modelului prevăzut în anexa nr. 4.

Art. 3. — (1) Obiectivele de investiții a căror valoare depășește nivelul plafoanelor maxime prevăzute în anexa nr. 1 nu vor putea beneficia de finanțare în condițiile Legii nr. 231/2005, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pentru obiectivele de investiții a căror valoare depășește nivelul plafoanelor maxime prevăzute în anexa nr. 2, diferența se asigură de către beneficiar din surse proprii.

Art. 4. — (1) Finanțarea obiectivelor de investiții din PNDR și POP prevăzute în anexa nr. 1 se face cu respectarea prevederilor fișelor tehnice ale măsurilor 121 și 123 din PNDR, ale bugetelor indicative aprobate de APDRP, ale procedurilor de implementare tehnică și financiară elaborate de APDRP și ANPA, precum și potrivit prevederilor Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 40/2009 pentru stabilirea unor reguli detaliate de implementare a măsurilor din cadrul Programului Național de Dezvoltare Rurală 2007—2013 și Programului operațional pentru pescuit în ceea ce privește aplicarea regulii cumulului ajutoarelor.

(2) Finanțarea achizițiilor de animale prevăzute în anexa nr. 2 se face cu respectarea condițiilor prevăzute la lit. B din această anexă.

Art. 5. — Cursul de schimb leu/euro utilizat pentru denominarea în lei a nivelurilor plafoanelor maxime de creditare prevăzute în anexele nr. 1 și 2 este cel comunicat de Banca Națională a României la data acordării creditului.

Art. 6. — Din fondul constituit potrivit Legii nr. 231/2005, cu modificările și completările ulterioare, nu se vor putea acorda beneficiarilor două sau mai multe credite, succesiv ori concomitent.

Art. 7. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Ilie Sârbu

București, 27 februarie 2009.
Nr. 102.

ANEXA Nr. 1

TIPURILE DE INVESTIȚII
din Programul Național de Dezvoltare Rurală 2007—2013 (PNDR)/Programul operațional pentru pescuit (POP)
și valorile maxime de creditare pentru anul 2009, acordate în condițiile Legii nr. 231/2005 privind stimularea investițiilor
în agricultură, industrie alimentară, silvicultură, piscicultură, precum și în activități nonagricole,
cu modificările și completările ulterioare

Nr. crt.	Obiectivul de investiții	Plafonul maxim de creditare pentru un beneficiar — echivalent în lei —
1.	Măsura 121 PNDR — „Modernizarea exploatațiilor agricole”, cu excepția achizițiilor independente*) de mașini, echipamente și utilaje agricole	1.000.000 euro — pentru toți beneficiarii, cu excepția formelor asociative; și 2.000.000 euro — pentru formele asociative constituite conform legislației în vigoare
2.	Măsura 123 PNDR — „Creșterea valorii adăugate a produselor agricole și forestiere”, cu excepția sectoarelor care primesc sprijin prin schemele de ajutor de stat aferente măsurii 123, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 211/2008 privind aprobarea schemelor de ajutor de stat „Stimularea IMM-urilor care procesează produse agricole în vederea obținerii unor produse alimentare, altele decât cele prevăzute în anexa 1 la Tratatul CE, precum și a celor care desfășoară activități de procesare a produselor agricole în vederea obținerii și utilizării surselor de energie regenerabilă și a biocombustibililor” și „Stimularea microîntreprinderilor din domeniul prelucrării primare a produselor forestiere lemnoase și nelemnoase”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 4 aprilie 2008	2.000.000 euro — pentru toți beneficiarii, cu excepția formelor asociative; și 3.000.000 euro — pentru formele asociative constituite conform legislației în vigoare
3.	Investiții productive în acvacultură — măsura 2.1 — POP	500.000 euro
4.	Investiții în procesarea și comercializarea peștelui — măsura 2.8 — POP	500.000 euro

*) Achizițiile independente nu prevăd și construcții.

ANEXA Nr. 2

TIPURILE
de investiții care nu beneficiază de finanțare din fonduri europene și plafoanele maxime de creditare pentru anul 2009,
acordate în condițiile Legii nr. 231/2005, cu modificările și completările ulterioare

A. Obiectivul de investiție și plafonul maxim de creditare

Obiective de investiții directe/proiect	Plafon maxim de creditare, conform Legii nr. 231/2005 — euro/proiect —	Investiție specifică — Valoarea unitară maximă cu TVA inclus — euro/cap —
Achiziționarea*) de material biologic pentru o singură populare a fermelor de:		
— bovine pentru lapte și carne	110.000/proiect	2.100/junincă
— ovine	100.000/proiect	300/femelă
		600/berbec testat după performanțe proprii
		1.000/berbec testat după descendenți
— caprine	40.000/proiect	300/femelă
		600/țap testat după performanțe proprii
		1.000/țap testat după descendenți

*) Achiziționarea de material biologic pentru o singură populare a fermelor se va realiza în condițiile prevăzute la lit. B.

Obiective de investiții directe/proiect	Plafon maxim de creditare, conform Legii nr. 231/2005 — euro/proiect —	Investiție specifică — Valoarea unitară maximă cu TVA inclus — euro/cap —
— găini ouătoare	120.000/proiect	4,8/cap puicuță la vârsta de 15-16 săptămâni 0,65/cap puicuță la o zi
— porci	55.000/proiect	280/cap scrofiță la ieșirea de la testare 110/cap scrofiță de minimum 30 kg

B. Condiții pentru achiziționare de material biologic

• Solicitantul face parte din categoriile beneficiari stabilite conform prevederilor art. 6 din Legea nr. 231/2005 privind stimularea investițiilor în agricultură, industrie alimentară, silvicultură, piscicultură, precum și în activități nonagricole, cu modificările și completările ulterioare.

• Pentru junincile din rasele de lapte achiziționate, cerințele minime de performanță, confirmate prin certificate de origine, sunt următoarele:

Nr. crt.	Rasa	Performanța mamei la prima lactație	Performanța tatălui, atestată prin performanța mamei tatălui la prima lactație
1.	Bălțată românească sau tulpina Simmental	5.500 l lapte	6.000 l lapte
2.	Brună sau tulpina Schwize	4.500 l lapte	5.500 l lapte
3.	Bălțată cu negru românească sau tulpina Holstein Friză	6.500 l lapte	7.000 l lapte
4.	Pintzgau	3.300 l lapte	—

• Pentru junincile din rasele de carne achiziționate se va prezenta copie de pe certificatul de origine, din care să rezulte că părinții sunt din rase de carne.

• Pentru junincile din specia bubaline achiziționate, performanța minimă a mamei la prima lactație, confirmată prin certificatul de origine, este de 1.300 l lapte pe cap de bivoliță.

• Mioarele, berbecii de reproducție, ieduțele, țapii de reproducție și scrofițele de reproducție vor fi însoțite de certificatul de origine individual, eliberat de deținătorul registrului genealogic.

• Puicuțele de o zi pentru producția de ouă se achiziționează din unități specializate pentru producerea hibridilor industriali de găini ouătoare și vor fi menținute în exploatație cel puțin un ciclu de ouat.

• Achiziționarea de material biologic se poate face din producția internă sau din import.

• Beneficiarii dețin (proprietate/închiriere/concesiune) sau dovedesc că vor deține (au în construcție) adăposturi pentru creșterea animalelor achiziționate.

• Beneficiarii programului certifică faptul că au parcurs sau parcurg o formă de pregătire profesională în domeniul creșterii animalelor (studii superioare sau medii de profil) ori un curs de specializare de scurtă durată, în cazul persoanelor fizice, sau, în cazul persoanelor juridice, au angajat o persoană care îndeplinește aceste condiții.

ANEXA Nr. 3

Formular Aviz prealabil

Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală
a Județului

Director executiv,

.....
(numele și prenumele)

.....
(semnătura)

AVIZ PRELABIL

Nr. /

În urma analizării documentelor depuse de

(numele și prenumele/denumirea)

din localitatea, în nume propriu/prin doamna/domnul

(domiciliul/sediul social)

în calitate de reprezentant legal, pentru achiziționarea materialului biologic pentru popularea fermei de, se constată că sunt îndeplinite următoarele condiții:

— se încadrează în categoria de beneficiar al Legii nr. 231/2005, fiind

— dimensiunea exploatațiilor pentru care solicită credit este de

— beneficiarul a parcurs sau parcurge o formă de pregătire profesională în domeniul creșterii animalelor;
 — beneficiarul deține sau dovedește că va deține adăposturi pentru creșterea animalelor achiziționate (se verifică pe teren).

Față de cele prezentate, se certifică îndeplinirea condițiilor pentru achiziționarea de material biologic pentru o singură populare a fermelor, prevăzute în anexa nr. 2 lit. B la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 102/2009 pentru aprobarea tipurilor de investiții și a plafoanelor maxime ale creditelor ce se acordă în anul 2009, în condițiile Legii nr. 231/2005 privind stimularea investițiilor în agricultură, industrie alimentară, silvicultură, piscicultură, precum și în activități nonagricole.

Director executiv adjunct,
coordonator domeniu implementare
 Numele și prenumele

Semnătura

Întocmit

Compartiment implementare politici și execuție programe
 în zootehnie

Numele și prenumele

Semnătura

ANEXA Nr. 4

Formular Aviz de plată

Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală
 a Județului

Director executiv,

.....
 (numele și prenumele)

.....
 (semnătura)

AVIZ DE PLATĂ

Nr. /

În urma analizării documentelor depuse de,
 (numele și prenumele/denumirea)

din localitatea, în nume propriu/prin doamna/domnul,
 (domiciliul/sediul social)

în calitate de reprezentant legal, pentru plata materialului biologic pentru popularea fermei de,
 se constată că sunt îndeplinite următoarele condiții:

- cerințele minime de performanță sunt menționate în certificatele de origine și constau în
- achiziționarea de material biologic se face de la

Față de cele prezentate, se certifică îndeplinirea condițiilor pentru plata materialului biologic pentru o singură populare a fermelor, prevăzute în anexa nr. 2 lit. B la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 102/2009 pentru aprobarea tipurilor de investiții și a plafoanelor maxime ale creditelor ce se acordă în anul 2009, în condițiile Legii nr. 231/2005 privind stimularea investițiilor în agricultură, industrie alimentară, silvicultură, piscicultură, precum și în activități nonagricole.

Director executiv adjunct,
coordonator domeniu implementare
 Numele și prenumele

Semnătura

Întocmit

Compartiment implementare politici și execuție programe
 în zootehnie

Numele și prenumele

Semnătura

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

